



**ВИПУСКНИК ЛЬВДУВС ВОЛОДИМИР БАРНИЧ:**

## «Коли поруч товариші, з якими відчуваєш цілковиту згуртованість і солідарність, страх зникає»

**У** рамках проекту «Наші герої» розповідаємо про українських правоохоронців, які оберігають спокій громадян, рятують життя, мужньо виконують професійні завдання. Цього разу своєю історією поділився випускник ЛьвДУВС, старший лейтенант поліції Володимир Барнич.

– Пане Володимире, розкажіть, будь ласка, трішки про свій бекграунд? Чому вирішили стати поліцейським?

– Це звичайна історія, яка визначила моє головне покликання. Мій батько свого часу працював у тодішній міліції (тепер – поліція), тож я з дитинства звик бачити його у формі, придивився до дисципліни та організованості. На цьому фоні в мене і виникло бажання стати правоохоронцем, служити та захищати. Далі настав

етап обрання закладу освіти.

– Можете розповісти, чим зумовлений вибір саме ЛьвДУВС?

– Із вишем визначився після того, як прочитав коментарі інших щодо якості навчання. Далі переглянув офіційний сайт ЛьвДУВС. Уся інформація, що потрібна абітурієнтові, була доступною та чіткою. Потім побачив фото та відео, які поширювали різні кафедри університету, й був приємно вражений. Тож зрозумів, що хочу вступати саме до цього вишу.



Я розпочав навчання у 2014-му році на факультеті № 1, де відбувається підготовка фахівців для підрозділів слідства. У вересні 2019-го

вступив до магістратури на факультет № 3 за спеціальністю «Правоохоронна діяльність».

– Яким був перший досвід роботи у поліції?

– У червні 2018-го мене призначили на посаду слідчого Ужгородського відділу поліції. Її я обіймав до травня 2019-го року, та зрозумівши, що мені більше подобається робота оперативних підрозділів, написав рапорт про переведення до відділу кримінальної поліції. Загалом перший досвід роботи був позитивний.

Мій керівник, заступник начальника слідчого відділу Богдан Степанов, став для мене взірцем та хорошим наставником.

– Яка, на Ваш погляд, роль поліцейських у сучасній війні?

– Насамперед це підтримка стабільного порядку у звільнених від окупантів місцевостях та у так званих «сірих зонах». Поліцейські підтримують моральний дух населення, показуючи на власному прикладі, що не все так погано, що життя триває, попри всі труднощі. Також серед наших функцій – виявлення колаборантів, допомога у розмінуванні територій та розбиранні завалів. Здебільшого ми як працівники поліції безпосередньо не беремо участі у прямих зіткненнях.

Продовження на ст. 3

## Перші теплі спогади, насичений графік та дружня атмосфера: студенти Інституту права ЛьвДУВС розповіли про враження від навчання

**Щ**ороку чимало талановитих юнаків і дівчат долучаються до лав здобувачів вишу. Впродовж університетських років вони отримують чудовий досвід, старанно навчаючись, беручи участь у творчих заходах та конференціях, втілюють креативні проекти. Своїми маленькими історіями про вибір професії і думками про навчання поділилися вихованці та вихованки Інституту права.

**Богдана ОНИСЬКІВ, студентка 3-го курсу:**

Я на всі сто відсотків задоволена, що обрала цей виш та відповідно – Інститут права. Ще з дев'ятого класу мріяла, що вчитимусь саме у ЛьвДУВС. Бувши школяркою, я потрапила сюди на екскурсію і, прогулюючись

головною будівлею університету, зрозуміла, що відчуваю щось близьке, хочу стати його частиною. Тоді виникли теплі враження і я неабияк зацікавилася юриспруденцією. На першому курсі адаптуватися було трохи

складно, адже на кожному кроці очікувало щось нове. Проте згодом відбулися цікаві знайомства, а навчальний процес із перших днів видався захопливим і якісним. Великий внесок у це зробила викладацька спільнота і, звичайно, наш дружній колектив здобувачів. Відтоді кожен момент, який ми з колегами тут проживаємо, – будь-яка культурна подія, волонтерський захід або ж дослідницький конкурс, – залишають великі враження та позитивні спогади.

Продовження на стор. 4





# Волонтери університету продовжують свою роботу

**С**туденти Інституту управління, психології та безпеки ЛьвДУВС створили Волонтерський штаб, аби допомагати всім, хто цього потребує. Про добрі справи, які вже вдалося втілити, а також плани на майбутнє розповіла Кароліна Скакунова. Дівчина очолює студентське самоврядування цього Інституту і координує роботу волонтерів.

«З 2020-го року ми підтримуємо малозабезпечені сім'ї та дітей, які залишилися без батьківського піклування, долучаємося до ініціатив університету, зокрема акції «Нагодуй голодного». З початку повномасштабного вторгнення виникла потреба створити окремий штаб, адже зросло обсяги нашої роботи», – відзначила Кароліна.

Волонтери Інституту допомагали внутрішньо переміщеним особам, навідувалися у модульні містечка. Згодом долучилися до акції «Відвідай пораненого бійця – підтримай героя». Окрім цього, вихованці вишу опікуються сиротинцями та проводять інші добродійні заходи.

«У кожній поїздці найбільше вражає дитяча щирість та безпосередність. Попри всі труднощі, які довелося пережити, ці дітки не втратили вміння радіти та усміхатися. Ми завжди повертаємося із думкою, що необхідно допомагати тим, хто цього потребує і дарувати їм тепло своїх сердець. Тому невпинно про-



довжуємо роботу», – поділилася керівниця Волонтерського штабу.

У його команді постійно працює шість студентів. Однак приєднуються й інші здобувачі. Вони радо відгукуються на запити та вдячні за допомогу усім небайдужим. Зараз штаб налагоджує співпрацю з благодійними фондами та волонтерами, аби отримати дитяче харчування, товари для алергіків чи інші потрібні речі.

«Є ті, кому ми допомагаємо регулярно, як-от підшефні заклади. Також налагоджуємо комуні-



кацію із тими, хто постраждав від війни та потребує підтримки. Одним із прикладів є співпраця з Добросинсько-Магерівською сільською радою. У їхній громаді проживає багато сімей, які вимушено покинули свої домівки через російську агресію», – розповіла Кароліна Скакунова.

Науково-педагогічні праців-

ники та керівництво університету сприяють добрим справам здобувачів та усіляко їх підтримують. На базі Інституту також було створено Кризовий психологічний консультаційний центр, що надавав допомогу мешканцям міста та вимушеним переселенцям. До його роботи доєдналися і студенти-психологи.

Волонтерський штаб Інституту управління, психології та безпеки надалі продовжуватиме свою діяльність. У планах – чимало задумів, які здобувачі сподіваються реалізувати найближчим часом. Адже багато людей ще потребують підтримки та допомоги.

Марія-Катерина Винарчик

## Окопні свічки для українських захисників

**С**тудентка Інституту права Богдана Ониськів розпочала свою волонтерську діяльність ще торік, наприкінці лютого. Спершу організувала волонтерський осередок у своїй територіальній громаді, де й нині плетуть маскувальні сітки для військових. Крім цього, дівчина збирає гуманітарну допомогу для українських воїнів та внутрішньо переміщених осіб. Проте зараз найбільше часу вона приділяє виготовленню окопних свічок.

«Я спробувала зробити кілька та передала їх нашим захисникам на Схід. Військовим вони сподобались, тож попросили ще. Пізніше я почала отримувати запити від інших воїнів та волонтерів. Форми виготовляла у вихідні, оскільки навчаюся на стаціонарі. А в будні мені допомагала мама, вона заливала у них віск», – розповіла дівчина.

Відтоді волонтерка відправила на фронт понад 2500 окопних свічок та продовжує їх виготовляти. Нещодавно вона передала декілька коробок для захисни-

ків Краматорська та Слов'янська. Цього разу не на прохання, а з власної ініціативи.

«Я дізналася, що студент нашого Інституту, Богдан Зданевич, скоро вирушить до зони бойових дій. Він теж волонтерить, привозить необхідні речі військовим. Тому запропонувала свою допомогу», – поділилася Богдана Ониськів.

Сьогодні свічки, які виготовила дівчина, вже зігрівають воїнів в окопах, а волонтери продовжують свою справу, аби наблизити перемогу України.

За матеріалами ВЗГ ЛьвДУВС





ВИПУСКНИК ЛЬВДУВС ВОЛОДИМИР БАРНИЧ:

## «Коли поруч товариші, з якими відчуваєш цілковиту згуртованість і солідарність, страх зникає»

Закінчення. Початок на стор. 1

– Розкажіть про своє перебування на деокупованих територіях?

– Нещодавно ми відвідали Харківщину, потрапили у «сіру зону». Це Куп'янський район, у напрямку до кордону з російським белгородом. Загальна атмосфера змінювалася чи не щодня. Зважмо на те, що місцеве населення цілодобово перебуває під обстрілами. Ворог завдає ударів з різної зброї, зокрема зі ствольної артилерії, мінометів, танків, використовує «Гради». У той період, щойно похолоднішало, окупанти одразу почали наступ, оскільки з'явилася можливість проїхати замерзлою землею. Тоді доводилося давати від-

січ і навіть брати участь у боях. Також пригадую, коли ми виконували завдання, натрапляли на різних людей і дуже прикро вражало, що деякі мешканці обирали позицію пристосування та змінювали свою думку у залежності від того, хто саме контролював їхні території.

– Які якості має у собі виховувати сучасний поліцейський?

– Моральну стійкість, мужність, рішучість, адже часто доводиться ухвалювати рішення за кілька секунд, й від нього може залежати чиєсь життя та безпека. Також поліцейський повинен бути розважливим, не ризикувати у поспіху, знайти «золоту середину», тобто в жодному разі не боятися, однак і над-

мірно не героїстувати. Головне, на мій погляд, – завжди та всюди залишатися людиною.

– Як загартуватися психологічно, перемогти емоційну напругу?

– Як би не було важко та страшно, потрібно зберігати спокій. Адже великий страх чи паніка ніколи не спричинять нічого доброго. За сучасних обставин дуже підтримує те, що ми працюємо з колегами у групах. Тож рятує спілкування, прості дружні розмови на спільну тему. Навіть коли чуєш, як у небі щось гучно пролітає або падає поблизу, не так моторошно, адже поруч товариші, з якими відчуваєш цілковиту згуртованість, солі-



дарність та підтримуєш навзаєм.

– Що порадите майбутнім здобувачам університету, Вашим наступникам?

– Раджу не пропускати жодного заняття, особливу увагу приділяти вогневій і тактико-спеціальній підготовці. Загалом усі предмети вишу надзвичайно пізнавальні, потрібні й корисні для майбутніх поліцейських.

Також пораджу бути рішучими й активними, загартовувати свій дух, формувати сильний характер. Аби стати офіцером поліції, слід докласти багато зусиль. Ця професія дуже відповідальна, адже своїм взірцем поліцейські можуть мотивувати до змін інших людей, повинні захищати та розраджувати у складних реаліях.

Розмовляла Ганна Бенедюк

## Алгоритм для вступу: як стати курсантом ЛьвДУВС

**Н**ещодавно у Львівському державному університеті внутрішніх справ стартували онлайн-зустрічі для майбутніх вступників. Тож ми вирішили зібрати перелік кроків, потрібних, аби стати курсантом ЛьвДУВС. Про них розповів керівник сектору організації відбору управління кадрового забезпечення ГУНП у Львівській області Юрій Яценко.

Насамперед абітурієнти проходять реєстрацію на сайті [osvita.np.gov.ua](http://osvita.np.gov.ua). Це загальний портал для кандидатів на навчання у заклади вищої освіти МВС України. Для отримання консультацій на цьому сайті (в розділі «Довідка») є вкладка «Контакти». Там знайдете адреси та телефони секторів відбору поліцейських, куди можна звернутися й уточнити інформацію щодо вступу.

«Якщо під час реєстрації абітурієнт вказав один факультет, але потім змінив своє рішення і хоче вступити на інший, то реєструватися повторно не потрібно. Можна просто звернутися у сектор відбору і його працівники відредагують анкету. Це можна зробити до того, як майбутній курсант проходить військово-лікарську комісію. Адже медичні вимоги для кожного факультету відрізняються», – зауважив Юрій Яценко.

Після першого етапу кандидати отримують запро-



шення з вказаними датою та годиною для подання документів. Далі кожен з них обов'язково має особисто привезти документи за адресою сектору відбору. Їхній перелік та всі потрібні бланки абітурієнт отримує на електронну скриньку заздалегідь. Їх потрібно видрукувати та заповнити письмово.

Наступний крок – проходження загальних медич-

них обстежень, які відбуваються за місцем проживання. Окрема вимога для хлопців – мати приписне посвідчення з військкомату перед початком медоглядів.

Після обстеження потрібно знову навідатися до сектору відбору та отримати направлення на військово-лікарську комісію. Її проводять у Територіальному медичному об'єднанні Міністерства внутрішніх справ України по Львівській області.

Майбутніх здобувачів також перевіряють на відсутність судимості. І вже після цього формують особову справу, яку надсилають до університету.

Далі на кожного очікують вступні випробування, зокрема іспит з фізичної підготовки.

«Абітурієнти, які обирають таку відповідальну професію, мають формувати у собі цілеспрямованість, рішучість, постійно розвивати фізичні можливості, вчитися дисциплінованості. Потрібно чітко розуміти свою мету та орієнтуватися на якісні зміни в державі», – наголосив Юрій Яценко.

Фахівець відзначив, що після повномасштабного вторгнення процедура вступу дещо змінилася для тимчасово переміщених осіб.

Зазначимо, що право на вступ мають абітурієнти, яким станом на 31-е грудня поточного року виповнилося сімнадцять.

Ганна Бенедюк,  
світлина Галини Лемішко



# Перші теплі спогади, насичений графік та дружня атмосфера: студенти Інституту права ЛьвДУВС розповіли про враження від навчання

Закінчення. Початок на стор. 1

## Юрій КОЗАК, студент 3-го курсу:

За останні п'ять років я жодного разу не пошкодував ні про вибір професії, ні про вибір закладу освіти. В Інституті права навчання відбувається на високому рівні. Наставники завжди поруч, порадять і допоможуть опанувати обрану професію. Період студентства сильно загартував мене, посилив почуття відповідальності та дисциплінованості, розвинув організаторські здібності. Звісно, він не минає без складнощів та випробувань, але зрештою талановитих і старанних здобувачів тут завжди чекатиме успіх. Ліфта до нього не існує, потрібно скористатися сходами – крок за кроком досягати результатів, від яких отримаєте задоволення.



## Каріна КОВБАСА, студентка 4-го курсу:

Я щаслива здобувати фах саме в Інституті права ЛьвДУВС, з огляду на змістовність навчальних програм і турботливе ставлення викладачів. Вони часто діляться із нами історіями зі свого життя, доступно пояснюють матеріал, та й загалом намагаються в усьому підтримати. Це важливо для нас як їхніх вихованців, допомагає порозумітися та налагодити дружній зв'язок. Окрім того, за період перебування тут, я потоваришувала з багатьма однолітками, знайшла своє коло однодумців. Це насправді дуже надихає на подальшу роботу.



## Віта СОЛОДКЕВИЧ, студентка 3-го курсу:

Вочевидь, Інститут права ЛьвДУВС – це мій найкращий вибір. Тут я щаслива бути частинкою великої університетської сім'ї, реалізовувати свої проекти, генерувати ідеї та проявляти здібності у різних творчих сферах. Тут ми як студенти на рівні з викладачами маємо право голосу, пліч-о-пліч вчимося та вдосконалюємося. Завдяки відкритій комунікації бар'єри між студентами та наставниками розчиняються і ми всі, як одна сім'я, працюємо для спільної мети. Зараз мені кортить трохи сповільнити час, бо розуміння того, як швидко минають студентські роки, дуже засмучує.



## Олександр ПЕРЕВЕДЕНЦЕВ, студент 3-го курсу:

Я вражений рівнем викладання і вже зараз відчуваю, що здобув цінний досвід, який допоможе у самореалізації. Спочатку я думав, що атмосфера університету тиснутиме надмірною суворістю, але так зазвичай буває, коли на тебе попереду чекає щось невідоме. Тож мої побоювання були марними. Прийшовши у новий колектив, ми з колегами швидко здружилися і стали однією сім'єю. Додам, що у підлітковому віці я навчався у медичній школі й до дев'ятого класу думав, що стану медиком. Однак якраз тоді до навчального плану додали правознавство і я захопився ним настільки, що тепер впевнено крокую цією відповідальною стежкою.



## Владислав МІШКО, студент 3-го курсу:

Враження від навчання у мене склалися лише позитивні, насамперед завдяки кільком факторам. По-перше, навчальний процес якісно налагоджений, він цікавий та інтерактивний. Викладачі роблять акцент на практичну складову, що надважливо у професії юриста. Вступавши до Львівського державного університету внутрішніх справ, я знав, що студентів тут залучають до різноманітних практик, надають їм перспективу працевлаштування і реального розвитку в обраній сфері. Це дуже імпонує. По-друге, життя університету є справді насиченим. Активна талановита молодь постійно бере участь у різноманітних заходах, проявляючи творчий потенціал. Я також неодноразово був учасником таких ініціатив і тішуся, що часи студентства є настільки ба-



## Богдана ШУКАЛОВИЧ, студентка 4-го курсу:

Про юридичну сферу я мріяла, будучи ще шестикласницею, і потім свідомо й без вагань обрала цю спеціальність. Для мене вона завжди об'єднувала тих, хто допомагає та захищає. Спочатку, після вступу до Інституту права, було трохи страшно, адже зросла відповідальність, настав новий життєвий етап, який визначає майбутнє. Однак, я і не помітила, як ця напруга швидко зникла, адже вдалося налагодити зв'язки з колегами та наставниками. Останнім часом я чимало уваги приділяла дослідницькій та науковій діяльності, брала участь у спеціалізованих гуртках. Щиро вдячна нашим викладачам і методистам за підтримку та сприяння комфортному навчанню.



Спілкувалася Ганна Бенедюк

4

**Мій ЛьвДУВС**  
Газета  
Львівського державного  
університету  
внутрішніх справ

Засновник і видавець –  
Львівський  
державний університет  
внутрішніх справ.  
Свідоцтво про державну реєстрацію  
ЛВ № 1377/631-ПР від 29 грудня 2021 р.

Редакційна  
колегія:  
Василь Франчук,  
Галина Лемішко,  
Ганна Бенедюк,  
Галина Шушняк.

Вартість часопису:  
на рік – 297 грн 00 коп.  
Оплата за приймання передплати:  
на рік – 22 грн 00 коп.  
Часопис виходить двічі на місяць.  
Передплатний індекс 91301.

Банківські реквізити:  
ЛьвДУВС, р/р UA 708201720343110002000000729  
UA868201720343101002200000729  
в Банк – Державна казначейська служба України,  
код ЄДРПОУ 08571995, ІПН 085719913041,  
св. платника ПДВ № 17864231.

Адреса редакції:  
79007, м. Львів-7, вул. Городоцька, 26.  
my.lvduvs@gmail.com  
Зверстано у часописі «Мій ЛьвДУВС».  
Віддруковано у ТЗОВ «Простір-М».  
Підписано до друку 24.01.2023 р. Ціна договірної.  
Наклад 1628.